

ma. Sureks ðonneks sai se'weel, et ül-
sema preestri Ahimelef'i poeg Abjatar
peäsis ärra nende tap, ette käest; se
läks siis Taweti jure ia räkis temmale-
keit üles, kuidä funningas olli lajenud
Jehova preestrid hukkada. Tawet wödt-
tis siis omma allandlikko süddams pär-
rast keik sedda sünd enese peäle, vtse Eui
olleks teina sedda hirmust wöletsüst nende
wäeste preestride peäle saatnud ja tem-
ma hing olli wagga fest ful. Abjatarile
aggä ütles ta temma südbame finnitus-
seks ja tuggewusseks sedda visi: Jå no
jure, ärra karda mitte, fest kes minno
hinge püab, se püab ka sinno hingekat-
ka, fest sa pead mo holeks jáma; tem-
ma on siis ka Taweti jure jänud ja sai
pärrast ka üllemaks preestrikse pärrast
Sauli surma.

Et Tawet agga piddi üles näitma,
tru temmal südda sees olli funninga

WAD-

masto, siis läks ta Keila liinajahwa-
le appi, kui ta sai kuulda, et Willstid
ollid senna liinna alla tulnud sedda Juda
jahwa käest ärrawöötma. Ei ta wötnud
sedda nou ei omast preast egga om-
masti süddamest ette, ta küssis enne Je-
howa käest lubba selle asja pärrast ja
kas se piddi korda sama; suut Jumal
oli siis temmale öölnud üllemareestri
läbbi, et ta piddi agga minnema föddi-
ma, ta piddi woinust sama ja sedda
Keila Liinajahwast häädaast peästma.
Juminala tahtmisit sai Tawet ful nüüd
teäda, agga se rahwas, kes temma ju-
res olli, mis temmaga piddid sõtta min-
nema, ei tahtnud mitte hea melega sed-
da tehha, sepärrast haffasid nemmad
sedda räkitma, et se ei piddand korda
minnema, fest et nemmad ei woinud
Juda mal öiete lota sepeäle, kas nesse
piddi ikka rahho jáma, mis siis nüüd,
EAI